

A www.babiczky.hu honlap családtörténeti oldala számára beszélgetésre invitáltam feleségemet, Katona Margitot. Részben magánéleti, részben szakmai élettörténete legyen tanúság fiaim számára, de tükrözze azokat a televíziós viszonyokat melyeknek tevékeny résztvevője volt. (babiczky)

Babiczkyné Katona Margit

(szül:1951. szeptember 8.)

Anyukám Tóth Piroska Sárrétudvariban született, Hajdu-Bihar megye Püspökladánytól 15 Km-re, 1916. január 10-én vagy 12-én, ezt nem tudjuk pontosan, mert nem anyakönyvezték aznap.

Apukám Katona Sándor Szerepen 1917. szeptember... Ez a két falu egymás mellett van. Valószínű valami bálban találkozhattak még a világháború előtt.

Hogy lett édesapád budapesti lakos, hisz Szerep igen messze esik Budapeستől?

Mint az egyszeri ember. Feljött szerencsét próbálni. Így lett MÁV alkalmazott. Őt hadifogságba is Budapeستől került. Akkor fogták el, amikor reggel ment dolgozni. Apu úgy mesélte, hogy négy évet töltött Oroszországban. 1949-1950-ben szabadulhatott. Összeházasodtak. A Bérkocsis utcában laktak egy tipikus gangos bérházban, úgy emlékszem a kilencben. Így mesélték. A pontos házszámot nem

tudom. Egy mosókonyhában laktunk.

Később a MÁV-tól Pesterzsébeten kaptak egy szép kétszobás lakást 1955-ben.

(Pesterzsébeten a házuk előtti padon, anyu és apu)

Én 1951-ben, öcsém Sanyi 1955 júniusában született, hogy a költözés pontosan mikor volt, azt nem tudom. Két szoba „összkonfort”, ahogy azt mondták. Volt fürdőszoba, de meleg víz csak akkor volt, ha begyűjtötták a fürdőszobakályhába. Házunk előtt a Kende Kanuth utcában volt egy üres telek, de bekerítve rendesen. Ezt apukám bérelte a Kázmér bácsiékkel és ott neveltünk egy-egy disznót. A legnagyobb az a Mambó volt. Két mázsát nyomott. Első évben az Ady Endre úti iskolába jártam, de közben megépült mellettünk az új iskola és másodiktól itt tanultam. Barátnőim voltak Vámos Zsuzsa, Tomcsányi Katinka, Dragos Anna. Sajnos Katinka már nem él. Egy emeleten laktunk Havasékkal. Éva a barátnőm lett. Az ő testvére Havas Henrik újságíró. Együtt gyerekeskedtünk. Pubit ez volt a beceneve, jól fejbe vágtam valamivel, még ma is látszik egy picit a nyoma. Az ő nagymamájuk volt a „prazsák néni” aki nagyon szerette a Pubit. Körömszakadtáig védte mindig. Havas Henrik is mindig szeretettel emlékszik meg róla. Neki volt a házban először magnója. A 14. vagy a 16 születésnapjára kapta. A „mambó magnót” hallgatta az egész ház fiatalsága. Akkor volt marha nagy sláger: Látod ez a szerelem. Mátrai Zsuzsa énekelte. Mi lányok nyáron a tér felőli oldalra levittünk egy szőnyeget, babáztunk, olvastunk. A porolónál zsinórlabdáztunk, közben az ablakba kitett magnóról szólt a zene!

Mi következett az általános iskolai „gyerekévek” után?

Lengyel Gyula Közgazdasági Technikum. A József Attila lakótelepen. Mi voltunk az első évfolyam, akik ebben az új épületben kezdtünk tanulni. A régi iskola az Alkotmány utcában volt. Négyen lettünk itt barátnők a Tarapcsák Elza, a Kovács Margit, Virágh Edit, aki disszidált később, s nincs hír róla.

(érettségizett hölgy)

Hogyan lettél filmgyári dolgozó?

Elkezdtem nézegetni az újságokban a hirdetéseket: közgazdasági érettségivel utókalkulátort keresnek. Jelentkeztem, bemenetem, fölvettek. Három évig dolgoztam ott. Matolcsi Nelli volt a főnökünk, a Nemzeti Bank vezetőjének az édesanyja. A mellettünk lévő szobában dolgozott Podina Gyöngyi, aki a barátnőm is lett. Máig tartjuk a kapcsolatot. Felvételvező szerettem volna lenni, de sokáig nem engedtek el. Aztán pénztárosnak átkerülhettem a produkciókhoz. Elvégeztem egy gyakornoki tanfolyamot, hogy felvételvező lehessenek, de ez nem volt egyszerű, mert Rózsási György gyártásvezető, bár tükének hívott modorom miatt, de azt mondta: addig vagyok nyugodt, míg te vagy a pénztáros. De egyre több felvételvezői munkát végeztem a pénztárosság mellett.

Öcséd is filmes lett.

Ő szakközépbe járt, lakatosságot tanult, de érdekelte a képzőművészet is, kerámia szakkörbe is járt. Szép dolgokat formázott. Amikor leérettségizett megkérdeztem a berendezők vezetőjét, Sallai Lászlót, akivel elég jó viszonyban voltam, jöhet-e az öcsém hozzájuk. Igent mondott. Egy időben végeztük a gyakornokit. Ő berendezőnek és felvételvezőnek tanultam. Katona Sándor az öcsém később a MAFILM elismert, keresett berendezője lett, sok fontos magyar filmben dolgozott. Vállalkozóként még ma is aktív berendező. Én is fontos filmekben dolgoztam, olyanokban melyek a magyar filmtörténet jegyzett alkotásai: Októberi vasárnap (Kovács András), Tíz év múlva (Lányi András), Veri az ördög a feleségét (András Ferenc), Ajándék ez a nap (Gothár Péter), Nagy Károly (francia- magyar koprodukció), Dóra Jelenti (Bán Róbert), Égigérő fű (Palásthy György), Csillag a máglyán (Ádám Ottó)

Az életed elvezényelt a filmgyárból...

A filmgyár két produkciós csapata "elő-szilveszteri" bulit tartott. Ott ismerkedtem meg veled. Révfülöpön forgattuk hat héten át, a Veri az ördög a feleségét, András Feri filmjét. Oda írtál egy levelet, hogy megvetted a gyűrűket és november 30-án lesz az esküvő. Amíg én forgattam, te megkérted a kezemet a szüleimtől. 1976-ban házasságot kötöttünk.

1979-ben a Magyar Televízió Irodalmi és Drámai Osztályának kötelékéből a Pécsi Körzeti Stúdió vezető-rendezőjévé nevezték ki, és lehetőség volt rá, hogy én is oda kerüljek státuszba felvételtetőknek. Így 1979-ben átigazoltam a Magyar Televízió állományába. Pécssett hamarosan gyártásvezetői feladatokat kaptam, kamatoztattam filmgyári tapasztalataimat. A Pannon krónika mb. gyártásvezetője lettem. Négy év Pécs következett.

1982-ben ikerfiaim születtek a pécsi klinikán. (András, Tamás)

Amikor a fiúk tizennégy hónaposak lettek visszaköltöztünk Budapestre. Férjem négy éves szerződése 1983-ban lejárt, visszakerült Budapestre, az Irodalmi és Drámai főosztályra. A szolgálati lakást visszaadtuk, de közben kőbányai lakásunkat Óbudára a Lajos utcába „cseréltük”. Férjem szülei is itt laktak a környéken. Én a szülési szabadság után (1985) Fabók István gyártásvezető mellé kerültem felvételvezetőnek. A 90-es évek elején kinevezetek gyártásvezetőnek.(felvételvezetőim: Dányi Rita, Vörös Ildikó, Herczeg Sanyi, alkalmanként Nagy Jutka, a Csuti) Sok számomra nagyon kedves produkcióban dolgoztam gyártásvezetőként. Válogatott filmográfiám:

Dramatikus televíziós művek:

- Lippenszky István: Láz (1980 – Pécs)
- Czakó Gábor: Szénporcsata (1981 – Pécs)
- Jósfa György: Szigorított fegyház (1982 – Pécs)
- Molnár György: Örökkön örökké (1986)
- Fazekas Lajos: Hat perc (1987)
- Kálmán János: Nyomozás télben (1987)
- Esterházy Péter: Spionjáték (1989)
- Babits Mihály: Esztergomi napló (1995)
- Megéledett irodalom (1995-1996)
- Aradi vértanúk emlékezete: Szörnyű idő (1998)

Vegyes irodalmi művek

- Tollas Tibor versei: Gloria Victis (1994)
- Erdélyi karácsony /Erdélyi költők karácsonyi versei (1994)
- Holt költők vallomásai: Kortársaink voltak (1995)

Zenei portréműsorok

- Önarckép: Portré Kertesi Ingrid operaénekesnőről (1996)
- Én semmit sem csináltam: Portré Gödel Hilda zongoratanárnőről (1997)
- Száz szál szövétnek: Portré Kósa György zeneszerzőről (1997)
- A jó sáfár: A 85 éves Tátrai Vilmos köszöntése (1998)
- A lény: Portré Lakatos Gabriella balett művészeiről (1998)
- Első villamos: Tolcsvay László portré (1998)
- Fehér zaj: Tolcsvay László koncert (1998)
- Kun Zsuzsa portré (2000)

Népzenei- és hagyományőrző műsorok

- Szilveszteri táncmulatság: I.-II. rész (1997)
- Táncháztalálkozók 1996-1997

- Ó-Európa /24 rész (1997-1999)

Kultúrtörténeti műsorok

- Magyarok Mózese / Kossuth Lajos emlékműsor I.-II. rész (1994)
- Boldog Várad /Szent László emlékezete (1995)
- Királyok útja /Nagy Lajos nyomában I.-III. rész (1994.1996)
- Históriánk /12 rész (1997-1998)
- Prágai remete /II. Rudolf és kora –Prága (1998)
- Varázslat birodalma / 3 rész (1998-1999)

Képzőművészeti műsorok

- Titkok hódolója / Rozsda Endre festőművész portréja (1996)
- Közép-Európából jöttem /Czóbel Béla portré (1998)
- Apokrif magány / Bartha László portré (1998)
- Cirka-firka /animációs folyókép /24 rész (1997-1998)

Dokumentumfilmek

- Pillanatnyi elmezavar /Egy öngyilkosság előzményei (1992)
- Az éremnek is van másik oldala /Az elvált férjekről (1997)
- Hivatása orvos /Dr. Samu László (1997)
-
- Van remény! / 22 rész a rák megelőzéséről (2002)
- Lányok a körmösön /Traktorista lányok/ ORTT (2002)
- Animare necesse est /animációs rendezők /10 rész (2002-2005) /ORTT,NKA/
- Jó példával Európába / három film – ORTT (2003)
- A mester és tanítványai /Moholy-Nagy László/ MMK (204-2005)
- Még oda nem ér az idő /Duna Televízió (2008)

Meddig voltál a Magyar Televízió állományában, mert ezt nem tükrözi pontosan a filmográfiád?

1999. december 1-ig, mert akkor az ezerfős csoportos leépítésben elbocsájtottak. Az 1996 óta működő KA-BAB Médiaszolgáltató Bt. keretében dolgoztam tovább. Ekkor csináltam M. Tóth Évával, a Pannónia stúdióval koprodukcióban a rajzfilmes rendezőkről a portrékat.(Animare necesse est) Meg kellett tanulnom hogyan kell vezetni egy céget. Hogyan kell pályázni. Mindezt az egyre nehezedő gazdasági és politikai körülmények között. A 2000 után készült produkcióim már mind a saját produceri irodánk keretei között készült. A gyártói tevékenységünk mellett férjem Babiczky László egyetemi oktatási tevékenységét is gazdaságilag menedzselni kellett.

2002 decemberében közbeszerzési pályázaton elnyertem céggel a „Parlamenti pártok országos körútja Magyarország eredményes Európai Unió csatlakozásáért” 43 helyszínes rendezvénysorozatának szervezését és lebonyolítását. (Országgyűlés Külügyi Hivatala) A helyszínek megszervezésén túl, a díszítő elemek, molinók kihelyezése, a szórólapok terjesztése a helyszíneken, a szereplő politikusok névinzertjeinek elhelyezése, a terem hangosítása, a rendezvény lebonyolítása

után a politikusok fogadásának és a helyi vezetőkkel, polgármesterekkel való találkozásának megszervezése volt a feladatom. A közönség számára biztosítani az Uniós himnusz szövegét, mert a magyar himnusz mellett minden alkalommal ezt is elénekeltük közösen. CD- szólt közben a zene. A rendezvény előtt minden helyszínt le kellett terepszemlélni. tehát minden helyszínen kétszer voltam. A három hónap alatt 16000 km vezettem le balesetmentesen téli körülmények között. Volt olyan helyszín ahova a havazás miatt csak én értem le, a politikusok lemondták a szereplést a havazás miatt. Minden rendezvény után összefoglaló jelentést kellett adni az Országgyűlés Külügyi Hivatalának. Talán ez volt a legnehezebb, mert közben már készíteni kellett a következő helyszínt. Három hónap kemény munka volt, de szívesen emlékszem rá, mert én mindig szerettem dolgozni. És talán az én munkám is benne volt az eredményes és sikeres népszavazásban. Az Unió tagjai lettünk!

Most amikor 2016-ban ezt a beszélgetést, ezt az emlékezést készítjük számoltuk fel cégünket. Húsz év után. Ennek okairól azért érdemes szólni. A pályázati díjak jelentősen megnövekedtek. Ha a produceri iroda kapcsolatai révén nem tudta biztosítani, hogy folyamatosan nyerjen, akkor nem tudta kitermelni a sikertelen pályázatok költségeit. A megváltozott politikai és kulturális légkörben ezt a mi produceri irodánknak teljesíteni nem tudta. Ezért egyre inkább csak az oktatási feladatok tartották életben a betéti társaságot. Később azonban már az egyetemek számára sem lehetséges a számlás foglalkoztatás, minden oktatóval személyesen szerződtek. Így okafogyottá vált a cég fenntartása. Húsz év után a működést a cég végelszámolással, adósság nélkül befejezte. Erre is büszke vagyok.

Az ősszel leszek 65 éves. Ingyen utazhatok. Az 1982-ben született iker fiaim András és Tamás felnőtt férfiak. Az ő sorsukért aggódni, őket segíteni ez az én feladatom.

(2016. augusztus 8. /András, Margit, László, Tamás)